

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: **M. P.**, zast. Mgr. Sylwii Niemiec, advokátkou se sídlem Tajovského 1660/2c, Havířov, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 2771/117, Ostrava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022, č. j. MSK 153513/2021, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 9. 2022, č. j. 19 A 5/2022-41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně Mgr. Sylwii Niemiec, advokátce se sídlem Tajovského 1660/2c, Havířov, **s e n e p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát města Havířov uložil žalobkyni pokutu ve výši 1 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v téže výši, a to za přestupky, jichž se dopustila tím, že dne 9. 6. 2021 po dotazu sousedky J. O., zda by žalobkyně mohla vyklepávat synovo prádlo dále od jejího prádla, počastovala tuto sousedku silnými vulgarismy a dále jí sdělila „starej se o sebe, jestli budeš pořád volat policajty, tak ti urvu hlavu“. Tím spáchala přestupky podle § 7 odst. 1 písm. a) a písm. c) bod 1 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Tyto skutečnosti potvrdila jako svědkyně i další sousedka V. R., která uvedla, že v domě se konflikty opakují. Tak tomu bylo i podle poškozené J. O., která již předchozího dne 8. 6. 2021 měla s žalobkyní konflikt kvůli chování syna žalobkyně. Žalovaný zamítl odvolání proti tomuto rozhodnutí a současně jej potvrdil.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“). Namítala, že se uvedeného jednání nedopustila a že výpovědi sousedek jsou vedeny pouze snahou o pomstu a její vystěhování z bytu, neboť konflikty v domě jsou dlouhodobé. Poškozená a svědkyně se ve svých výpovědích vzájemně rozcházeły, a proto měl být tento rozpor vyložen ve prospěch žalobkyně. Přestupkové řízení podle ní není platformou pro řešení osobních konfliktů. Krajský soud však těmito argumentům nepřítakal a žalobu zamítl. Uvedl, že výpovědi jsou věrohodné a je z nich zřejmé, že k popsání jednání došlo. Svědkyně Rádlová uvedla, že s ohledem na časté konflikty v domě si jejich data a průběh zapisuje. Samotné užití odlišných vulgárních výrazů ve

výpovědích svědkyň jejich výpovědi nečiní nevěrohodnými, protože užití jakýchkoliv nadávek je nepřijatelné. Ohledně hodnocení formálního a materiálního znaku přestupku se krajský soud ztotožnil s žalovaným.

[3] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhla jeho zrušení z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka trvá na tom, že se nedopustila jednání, jež jí je kladeno za vinu. Správní orgány postupovaly v rozporu se zásadou materiální pravdy. Opomněly zjistit důkazy také ve prospěch stěžovatelky. Naopak vzaly za prokázané skutečnosti, o nichž vypověděly svědkyně, a nezabývaly se širšími souvislostmi. Výpověď J. O. byla však vedena snahou poškodit stěžovatelku, pomstít se jí a vystěhovat ji z bytu. Jestliže se proti ní sousedky spikly, nemá stěžovatelka jak prokázat svou nevinu. Přesah vlastních zájmů pak stěžovatelka spatřuje v tom, že správní trestání by mělo být ponecháno závažným případům. Nemělo by sloužit jako platforma pro vyřizování osobních účtů. Výpovědi svědkyň navíc byly rozporuplné, a proto měl žalovaný rozhodnout v pochybnostech ve prospěch stěžovatelky.

[4] Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“) posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

[5] Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je jako celek nepřipustná.

[6] Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Z tohoto důvodu musí stěžovatelka kvalifikovaným způsobem vymezit rozsah přezkumu napadeného rozsudku a uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry krajského soudu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016-38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351, bod 140). Proto kasační námitky, jež beze změny kopírují žalobní důvody a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci krajského soudu, nejsou přípustné ve smyslu § 103 s. ř. s. V takové situaci není ani namístě vyzývat stěžovatelku k odstranění této vady postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., jak plyne z usnesení NSS ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, jehož právní věta zní: *„Kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě.“*

[7] Nad rámec žalobních bodů, které v kasační stížnosti zopakovala takřka doslovně, stěžovatelka uvedla pouze tvrzení, že s ohledem na charakter přestupkového řízení, které nemá být vedeno s cílem vyřizování si osobních účtů mezi občany, přesahuje kasační stížnost její vlastní zájmy. Tím však pouze vyjádřila své přesvědčení o přijatelnosti kasační stížnosti podle § 104a odst. 1 s. ř. s. a nejde o argumentaci, která by alespoň v obecné rovině polemizovala s napadeným rozsudkem krajského soudu, a učinila tak kasační

pokračování

stížnost přípustnou. Závěrem kasační stížnosti stěžovatelka uvedla jedinou větu, která nebyla doslovně přejata z žaloby, a sice že „[s] ohledem na shora uvedené, má [...] za to, že řízení před správním orgánem bylo vedeno nevyváženě, kdy správní orgán neučinil potřebné kroky k tomu, aby byl zjištěn skutečný stav (tj. neopatřil žádné důkazy v [její] prospěch). Z toho důvodu bylo vedeno nezákonně“. Toto konstatování je však pouze parafrází jednoho z předchozích bodů žaloby, takže ani ono nezakládá přípustnou kasační námitku.

[8] Lze pouze dodat, že NSS nemůže za stěžovatelku domýšlet její námitky, či přes jejich absenci podrobit napadený rozsudek věcnému přezkumu. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta, jež mu nepřísluší (viz rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2020, č. j. 7 Afs 251/2020-29). Tím spíše, pokud byla stěžovatelka zastoupena advokátkou již v řízení o odvolání, v řízení o žalobě a také v nynějším řízení o kasační stížnosti.

[9] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka opřela svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., neboť nepolemizovala s napadeným rozsudkem krajského soudu a pouze opakovala obsah žaloby, dospěl soud k závěru, že kasační stížnost není přípustná, a proto ji odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[10] Vzhledem k tomu, že NSS rozhodl bez zbytečného odkladu, nerozhodoval již samostatně o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Stěžovatelka byla krajským soudem osvobozena od soudních poplatků v plném rozsahu, přičemž toto osvobození platí též pro řízení o kasační stížnosti. Z toho důvodu se neuplatní pravidlo, podle něž soud při odmítnutí návrhu vrátí zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), neboť stěžovatelka žádný soudní poplatek neuhradila.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[13] Ustanovené zástupkyni soud odměnu nepřiznal, neboť s ohledem na výše popsany obsah kasační stížnosti je třeba mít za to, že v řízení neučinila žádný úkon ve smyslu vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. listopadu 2022

JUDr. Pavel Molek
předseda senátu